

101

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 kwietnia 1988 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji przeciw apartheidowi w sporcie, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 10 grudnia 1985 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 ust. 1 Międzynarodowej konwencji przeciw apartheidowi w sporcie, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 10 grudnia 1985 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 marca 1988 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 wskazanej wyżej konwencji weszła ona w życie dnia 3 kwietnia 1988 r. zarówno w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jak i w stosunku do następujących państw, które złożyły swe dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty zatwierdzenia w niżej podanych datach:

Uganda	1986-08-29
Niger	1986-09-02
Niemiecka Republika Demokratyczna	1986-09-15
Gujana	1986-10-01
Barbados	1986-10-02
Jamajka	1986-10-02
Senegal	1986-10-15
Bahamy	1986-11-13
Gwinea Równikowa	1987-03-27

Togo	1987-04-23
Nigeria	1987-05-20
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	1987-06-11
Meksyk	1987-06-18
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	1987-06-19
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	1987-07-01
Zimbabwe	1987-07-14
Etiopia	1987-07-22
Filipiny	1987-07-27
Czechosłowacja	1987-07-29
Bułgaria	1987-08-18
Jordania	1987-08-26
Antigua i Barbuda	1987-09-09
Mongolia	1987-12-16
Iran	1988-01-12
Katar	1988-01-19
Urugwaj	1988-01-26

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że informacje o państwach, które w datach późniejszych staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: M. Orzechowski

102

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 kwietnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat drogowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1986 r. w sprawie opłat drogowych (Dz. U. Nr 48, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Opłaty za przejazdy autobusów zarejestrowanych za granicą wynoszą:

Lp.	Liczba miejsc siedzących w autobusie łącznie z przyczepą	Opłata za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu autobusu na obszarze Polski w złotych
1	do 15	1800
2	od 16 do 30	3600
3	od 31 do 50	6100
4	powyżej 50	7100"

2) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty za przejazdy samochodów ciężarowych zarejestrowanych za granicą wynoszą:

Lp.	Ładowność samochodu ciężarowego łącznie z przyczepą (naczepą)	Opłata za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu samochodu ciężarowego na obszarze Polski w złotych
1	do 10 t	24 300
2	ponad 10 do 15 t	36 400
3	ponad 15 do 20 t	46 600
4	ponad 20 do 25 t	70 800
5	ponad 25 t	91 100"

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie wykonywania przewozów pojazdem samochodowym, którego wymiary z ładunkiem lub bez ładunku albo nacisk osi lub ciężar przekraczają dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, stawki opłat przewidziane w ust. 1 podwyższa się o:

- 1) 11 700 zł — za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość,
- 2) 14 600 zł — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,0 do 4,5 m włącznie,
- 3) 28 300 zł — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,5 m,
- 4) 14 600 zł — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 2,5 do 3,2 m włącznie,
- 5) 29 100 zł — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 3,2 do 4,5 m włącznie,
- 6) 58 300 zł — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 4,5 m,
- 7) 43 300 zł — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 10 do 12 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi do 2 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 8) 86 600 zł — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 12 do 15 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 9) 173 300 zł — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 15 t albo jeżeli nacisk osi składowej osi wielokrotnej wynosi ponad

5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,

- 10) 12 100 zł — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi do 3 t włącznie albo jeżeli przekroczenie masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi do 5 t włącznie,
- 11) 24 300 zł — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi od 3,1 do 5 t włącznie albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 5 do 10 t włącznie,
- 12) 48 600 zł — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi ponad 5 t albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 10,1 do 20 t włącznie,
- 13) 101 200 zł — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 20,1 do 40 t włącznie
- 14) 202 400 zł — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi ponad 40 t.”;

3) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty za przejazdy pojazdów samochodowych (z przyczepami lub bez przyczep) zarejestrowanych w kraju, o gabarytach i ciężarze przekraczającym dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, wynoszą:

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata w zł za 1 km
1	2	3
1	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej długości pojazdu z ładunkiem, za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość	15
2	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej wysokości pojazdu z ładunkiem:	
	1) do 0,50 m	30
	2) za każde dalsze przekroczenie o 10 cm ponad 0,50 m opłata wzrasta o	60
3	Przy przekroczeniu dopuszczalnej szerokości łącznej pojazdu z ładunkiem:	
	1) do 0,70 m	22
	2) od 0,71 do 2,00 m	45
	3) powyżej 2,00 m	90
4	Przy przekroczeniu:	
	1) nacisku osi pojedynczej ponad 10 do 12 t albo	
	2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej do 2 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	37
5	Przy przekroczeniu:	
	1) nacisku osi pojedynczej ponad 12 do 15 t albo	
	2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	75

1	2	3
6	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 15 t albo 2) nacisku osi składowej osi wielokrotnej ponad 5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	225
7	Przy przekroczeniu dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu: 1) pojedynczego: a) do 3 t b) od 3,1 do 5 t c) ponad 5 t 2) członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy: a) do 5 t b) od 5,1 do 10 t c) od 10,1 do 20 t d) od 20,1 do 40 t e) ponad 40 t	15 30 60 15 30 75 150 300''

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

103

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 maja 1988 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nadzwyczajnych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów.

W celu poprawy zaopatrzenia rynku krajowego, przeciwdziałania nieuzasadnionym wzrostom cen i tworzenia warunków do poprawy równowagi rynkowej, a także dla zdyscyplinowania gospodarki środkami na wynagrodzenia, przyspieszenia tempa kończenia inwestycji rozpoczętych i poprawy gospodarowania środkami funduszy rozwoju, na podstawie art. 1 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 11 maja 1988 r. o nadzwyczajnych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów (Dz. U. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Warunkiem uzyskania ulg z tytułu sprzedaży eksportowej dla jednostek gospodarki społecznej w podatku dochodowym i w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń jest utrzymanie wolumenu dostaw towarów na rynek krajowy co najmniej na poziomie zrealizowanym w 1987 r.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy producentów maszyn, urządzeń i środków transportu, a także towarów, na które wystąpiło zmniejszenie zapotrzebowania na rynku krajowym, stwierdzone przez Ministra Rynku Wewnętrznego, a także przypadków, w których utrzymanie wolumenu dostaw towarów na rynek krajowy uniemożliwiłoby realizację umów zawartych od dnia wejścia w życie rozporządzenia z partnerami zagranicznymi.

§ 2. Przedłuża się do dnia 31 grudnia 1988 r. dla jednostek gospodarki społecznej okres preferencji podatkowych z tytułu podjęcia działalności gospodarczej, jeżeli ważność tych preferencji kończy się przed tym terminem.

§ 3. 1. Izba skarbowa w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o zamiarze podwyższenia ceny umownej towarów i usług może wydać decyzję w sprawie odroczenia dokonania podwyżki ceny na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. W razie podwyższenia i pobrania ceny mimo niepowiadomienia izby skarbowej lub otrzymania decyzji o odroczeniu podwyżki, sprzedawca jest zobowiązany zwrócić kwotę nienależną nabywcy, a jeżeli nabywca nie jest znany — wpłacić ją do budżetu państwa. Ponadto sprzedawca jest zobowiązany przekazać do budżetu państwa kwotę dodatkową w tej samej wysokości.

3. Maszyny, urządzenia, środki transportu i inne środki produkcji, wyłączone z obowiązkowego pośrednictwa w odrębnym trybie, mogą być sprzedawane po cenach ustalanych w drodze otwartych przetargów, których zasady określi Minister Rynku Wewnętrznego.

§ 4. 1. Zwiększenie po dniu wejścia w życie rozporządzenia ogólnej kwoty wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w skali powodującej powstanie zobowiązania z tytułu podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń przekraczającego 25% planowanej kwoty zysku do podziału za 1988 r. powoduje:

- 1) utratę systemowo należnych ulg w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń,
- 2) podwyższenie o 50% podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń za dany rok.

2. Jednostki gospodarcze, które dokonają zwiększenia ogólnej kwoty wynagrodzeń określonych w ust. 1, są zobowiązane poinformować o tym właściwe izby skarbowe.